

Gemeente van Onze Heer Jezus Christus,

Wat betekenen ik eigenlijk? Wat is de zin van mijn werk. Wie ben ik?

Dat zijn vragen die al die jaren door mij heen gingen en nu zeker de laatste tijd.

Ik zou met een indrukwekkende statistiek kunnen komen: zoveel kerkdiensten geleid, zoveel huwelijken gezegend, zoveel dopelingen, belijdeniscatechisanten, toerustingsavonden, zoveel bezoeken, zoveel vergaderingen, reizen...

Maar al die scores, ach, ze zijn lucht en leegte.

Ik denk dan aan dat verhaal van die predikant die zich bij de hemelpoort meldde.

Het staat niet in de Bijbel maar heeft wel een Bijbelse inhoud.

De engel aan de poort vroeg: wie bent u? Ik? kent u me dan niet? Pastor Preekrijger

Nooit van gehoord. Ja maar ik was voorzitter van de classis, synode. Niet bekend.

Maar ik zal informeren bij mijn collega die studie van de Reformatie heeft gemaakt.

Na een tijdje kwam het bericht: staat niet in het systeem.

Maar bij het sluiten van de poort riep een natuur-engel: die man ken ik: hij gaf de vogeltjes te eten. Laat hem binnen!

Boodschap: God hanteert een heel andere beoordelingsmaat.

Wie ben ik als predikant?

Sommigen weten dat ik aan mensen die mij niet kennen en vragen naar mijn beroep altijd een raadsel geef: 'ik werk bij de grootste multinational ter wereld, die bestaat al sinds menscheugenis en heeft altijd de beste baas. En wat aan de man wordt gebracht heeft met duurzaamheid te maken.

Ik geef het gratis weg maar het kost mensen alles: transitie.

Rara wat doe ik? Ik preek het evangelie!

Een leuk raadsel en toch... je bent altijd bezig met jezelf in de markt te plaatsen.

Wie ik ben vertelt mij het ontroerende verhaal van die Emmausgangers.

Een van mijn favoriete verhalen.

Over twee mensen die er geen gat meer in zagen, wier blik vertroebeld was.

Kleopas, volgens oude traditie een oom van Jezus. **Dia 1**

En zijn metgezel: een vriend, of zijn zoon, of zijn vrouw...Maria van Klopas.

De metgezel blijft naamloos, misschien omdat ik mijn naam er in kan vullen

Ze waren met die vertroebelde blik in een toestand van depressie: de man van wie ze alles verwachtten was niet meer.

En de reis van Jeruzalem naar Emmaüs geeft dat al aan: ze reisden wèg van Jeruzalem, wèg van het geheim, ze waren de weg kwijt geraakt. Van het padje af.

Ik heb al die jaren geprobeerd mee op te lopen met u, met jou.

Niet een beter soort mens, die het leven goed aankan, geen oplosser van problemen.

Mijn enige taak was de ander herinneren dat iemand met ons achterop loopt.

En ons de ogen opent omdat we gaan zien

Ik ben geen therapeut was, geen psycholoog, geen dokter, geen sociaal werker, geen jurist, maar wegwijzer, herder, of herdershondje

Maar ik heb in dit verhaal iets belangrijks ontdekt: de 5 G's **Dia 2**

Gebeurtenis, Gedachte, Gevoel, Gedrag, Gevolg.

Iedereen heeft te maken met gebeurtenissen (1) in het leven. Niet te veranderen.

Cruciaal daarbij is wel welke gedachte (2) we daarbij hebben.

Want een negatieve gedachte brengt een somber gevoel (3) teweeg, een depressie.

En een somber gevoel leidt tot een terugtrekkend of wegtrekkend gedrag (4).

En als je niet oppast is zit je met een blijvend gevolg (5): totale wanhoop.

Let erop hoe voor een Emmausganger de betekenis van die 5 G's veranderen.

Het begint met te vragen naar gebeurtenissen **Dia 3**

Als Pastor vraagt Jezus de Emmausgangers: "Waar lopen jullie toch over te praten?"

En een vertelt over gebeurtenis (1) van Jezus' dood. Het blijkt een trauma.

Want de Gedachte (2) bij die Gebeurtenis is donker: we leefden in de hoop dat, maar...het lichaam van Jezus is weggehaald hebben ons enkele vrouwen hebben nog verteld; engelen zouden hebben gezegd dat Hij leeft....maar

De Gebeurtenis met die donkere Gedachte geeft een Gevoel (3) van somberheid.

En dat gevoel resulteert dan een verwijderend Gedrag (4).

Weg van Jeruzalem naar Emmaus, 60 stadien (12 km). Gevolg (5): wanhoop!

Ons leven zit vol gebeurtenissen, gedachten, gevoelens, gedragingen en gevolgen

Persoonlijk en wereldwijd crises op allerlei terreinen.

Meer dan hebben wij behoefte aan iemand die ons verhaal wil horen.

Het eerste adres is: God die in Jezus onder ons is gekomen, de gekruisigde.

Maar ik had nog een roeping: erop wijzen dat Hij niet alleen pastor is maar ook leraar.

De leraar die met de Emmausgangers Golgotha gaat bespreken. **Dia 4**

'Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben...' Moest de Messias niet al dat lijden ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?

En dan gaat Hij beginnen bij Mozes en al de Profeten, de Schriften uitleggen om zo een nieuw plaatje op de bodem van hun ziel te drukken.

Wat Jezus ging doen is die hele rouwrand rond Golgotha wegtrekken.

Hij gaat het licht laten stralen vanaf het kruis.

Hij geeft bij de Gebeurtenis Golgotha een nieuwe hoopvolle Gedachte

De Christus moest lijden, zegt hij, d.w.z. het hoort bij het wezen van God offerbereide liefde te zijn, ook als de dood erop volgt, maar door dat lijden heen kwam het tot heerlijkheid, opstanding, herstel in alle relaties met God, mensen, schepping.

Ik vond het een vreugde daarvan te getuigen.

Dat in Jezus de Schriften tot volheid gekomen en in Hem draagt God de wereld.

Een Emmausganger heeft een nieuwe gedachte over Golgotha: leeg kruis, leeg graf

En vandaaruit nieuw perspectief om dat ogen open gaan: een uitweg door alles heen.

Er ontstaat positief gevoel: brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en voor ons de Schriften ontsloot.

Wij zouden ons meer de werkelijkheid van God eigen moeten maken.

Dat doe je door samen te luisteren naar wat God te zeggen heeft in een bijbelverhaal.

Die te beamen en te bezingen om je daarmee te wapenen tegen alles wat op je afkomt aan wanhoop.

Weer bewust worden hoe reëel en bijzonder God is, die in Jezus deze wereld draagt

En ten derde was het een vreugde om u erop te wijzen dat het te proeven is. **Dia 5**

Jezus is naast Pastor en Leraar ook de Gastheer.

De Emmausgangers vervolgen hun weg, nog steeds weg van Jeruzalem.

Ze spreken dan opeens die overbekende woorden, die later tot een lied zijn geworden: "Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde".

En wanneer zij dan de maaltijd gebruiken gebeurt er iets nieuws: nu niet met woorden, maar met een gebaar.

Jezus nam het brood, sprak het zegengebed uit en gaf het hun.

En dan staat er: "nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem".
Hij is te proeven en te tasten en komt rakelings nabij.
Natuurlijk via de tekenen van brood en wijn, maar soms ook in een daadwerkelijke zegen die ik thuis meegaf, of via ziekenzalving.
Maar ook via een bloemetje, de appje, telefoontje, mailtje of zoals iemand zei: waar is God? Hij zit vaak ik brievenbus.
Ik wil maar zeggen: dat de Heer zich laat zien gebeurt nog steeds.
Emmaus, het betekent 'hete baden'.
Dat betekent niet dat de kerk een wellness centrum is.
Maar toch wel een beetje een warm bad voor iedereen die verkild of vervuild is.
Een plek waar de schellen van je ogen vallen en je weer kunt zien.
Waar je getransformeerd wordt, in transitie wordt meegenomen.
Dat je bij de Gebeurtenis van Golgotha eerst een nieuwe Gedachte krijgt (leeg) en dat geeft weer een ander Gevoel (brandend hart) en dat leidt weer tot een ander Gedrag -naar Jeruzalem, stad van vrede.
Met een groot Gevolg: de Heer is werkelijk uit de dood opgewekt.

Ik heb met u en jullie de ervaring willen delen dat er iemand is die met je oploopt.
Denk niet dat ik daarin de betweter was, die alles op een rijtje had.
Ook ik heb worstelingen gehad
Weet u: bijna elke dominee maakt wel eens mee dat ie in een dal terecht komt.
Je bent soms opeens leeg gepreekt, leeg gezogen en je denkt: is dit alles?
Maar ik heb ook gemerkt dat Hij me achterop loopt en ik zal u van een zo'n moment vertellen omdat daar een boodschap voor iedereen in zit.
Het was op een onheilige plek: het restaurant van een bekend warenhuis met gezin.
Naast me zat een man in een rolstoel met 1 been die contact met me zocht.
Het bleek een Jood te zijn, had ook in Israel gewoond en gewerkt
Zijn hele familie was omgekomen in de kampen.
Hij vroeg van alles aan mij en was zeer gedreven. (Emmy en kinderen vertrokken)
Ik vroeg: wat maakt het nu gezien uw verleden dat u zo gedreven bent?
Hij lachte hartelijk en zei toen dit tegen mij.
Ik lees in uw ogen dat u nodig hebt wat ik nu ga zeggen. (blik vertroebeld)
Mijn grootvader was rabbijn en heeft deze wijsheid nagelaten.
Koper heeft het nog nooit gewonnen van goud. Snapt u dat? Nee, zei ik.
Koper meneer lijkt op goud maar is het niet. Heel veel mensen jagen het koper achterna omdat ze denken dat het goud is. Maar het is het niet.
En u maakt zich daar zorgen om en u gaat twifelen aan uzelf en uw boodschap.
Maar u heeft goud in handen. En goud heeft een intrinsieke waarde.
En nu gaat het erom dat u al uw inspiratie uit dat goud haalt en nergens anders uit.
We spraken daarna verder maar ik weet er niets meer van en toen ik Emmy bij de uitgang van het warenhuis tegen kwam zei ze: wat is er gebeurd met je?
Flabbergasted. Mijn ogen waren open, mijn hart brandde...

Lieve mensen, geliefde gemeente kerkenraad, collega's: we hebben goud in handen.
De Schriften getuigen van Hem in Wie God zich naar ons toegebogen heeft
Laten we er al onze inspiratie uit halen.
Zodat we bij gebeurtenissen nieuwe gedachten krijgen, nieuwe gevoelens, nieuw gedrag en een nieuw gevolg. Een grote transformatie en transitie
Want de Heer is opgestaan! Amen

